

deres Naar, at det er forekommet os mindre nødvendigt ogsaa paa den anden Maade at forbedre dem. Vi have desuden ogsaa holdt os overbeviste om, at en ung Mand, som ikke vilde stille for store Fordringer til Rivet, meget godt i sine Lieutenantsaar maatte kunne komme igjennem med de Gager, her ere foreslaaede. — Med Hensyn til Capitainerne har den ærede Krigsminister foretrukket det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 19, for det, der er stillet under Nr. 18, ja, han har endog afgjort foretrukket det, og til denne Betragtning have flere ærede Medlemmer sluttet sig. De Herrer ville see, at Forskjellen mellem disse to Forslag ikke er meget stor; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at naar Fleertallet af Udvalgets Medlemmer alligevel have foretrukket Forslaget under Nr. 18, saa synes den Betragtning at ligge meget nær, at den samme Bemærkning, som den ærede Minister fremførte til Støtte for, at han ikke har modfat sig Forslaget med Hensyn til Lieutenanterne, nemlig Hensynet til det stærke Avancement, finder fuld Anvendelse paa Forslaget med Hensyn til Capitainerne. Naar den nye Hærplan bliver vedtagen, vil der paa een gang avancere omtrent 60 Lieutenanter til Capitainer; jeg antager, at det vil være meget nær ved dette Tal. Disse Lieutenanter staae nu paa en Gage af 750—800 Rd., dog nærmere ved den førstnævnte. Nu forlanger den ærede Krigsminister, at disse 60 Lieutenanter, der avancere, paa eengang skulle springe op til en Gage af 1200 Rd., og dette er forekommet Udvalget mindre nødvendigt. Vi ville vel have, at disse Mænd skulle føle sig tilfredse, og idet de avancere, faae en Forbedring i deres Stilling, men det er dog forekommet os, at det kunde være tilstrækkeligt, naar man ved denne Leilighed lode dem gaae ind til en Gage af 1000 Rd. Der vil saagodt som for alle Capitainer blive en Gageforbedring, hvad enten det ene eller det andet Forslag bliver vedtaget, men vi have troet, at der paa denne Maade vilde finde en lempeligere Overgang Sted til den nye Tilstand og tillige derved erhverves nogen Besparelse for Statskassen. Dette er Grunden til, at Udvalgets Fleertal foretrækker Forslaget under Nr. 18. — Hvad nu Forslaget med Hensyn til Stabsofficererne

angaar, da har jeg allerede i mit første Foredrag fremsat, hvilke Betragtninger der ligger til Grund for det, og jeg skal derfor ikke nu komme tilbage derpaa; men Forslaget under Nr. 22 vil jeg meget indstændig fravaabe Thinget at slutte sig til, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Jeg anseer det nemlig for at være overmaade urigtigt, naar vi tilstræbe til vor Officersklasse at skaffe særdeles dygtige Kræfter, da igjennem Gageringsloven at nedtrykke den hele Stilling; men dette ville vi gjøre, dersom vi ville sætte de høiere Gager saa lave, som der her er foreslaaet i Forslaget under Nr. 22 og ligeledes i Forslaget under Nr. 23. Vi maae, dersom vi ville vente, at dygtige unge Mænd i Landet, som have Anlæg for denne Stand, skulle hellige sig den, sørge for, at de kunne naae omtrent ligesaa gode Stillinger paa denne Bane, som de kunne naae paa andre Embedsbaner. Naar vi altsaa antage, at man ved at hellige sig til andre Studier, til det juridiske, theologiske eller kort sagt hvilket som helst andet Studium kan naae op, saafremt man er heldig og dygtig og mellem de bedste, for en Jurist til en saadan Stilling som et Amtmandsembede eller ialtsald til de bedre Herredsfogedembeder, eller for en Geistlig til en Stilling som Biskop eller de bedre geistlige Embeder, saa maae vi sørge for, at der ikke bliver et altfor stort Spring mellem de Lønninger, der ere fastsatte for disse Embedsmænd og dem, der ere fastsatte for de høiere Officerer. Derfor har Udvalgets Fleertal troet at gjøre noget meget rigtigt ved at sætte saadanne enkelte Gager lidt høiere, men dog ikke mere rundeligt, end vi i mange lignende Tilfælde have vedtaget. Gagerne for Generalerne ere mindre end Gagerne for Amtmændene, de ere høist ubetydeligt over Gagerne for Assesorerne i Høiesteret, og der er næsten ikke nogen Green af Embedsvirksomheden, i alt Fald kun meget faa, hvor der ikke er enkelte saadanne Poster af den Størrelse, der her er foreslaaet. De Mænd, som der her Tale om, ere ikke flere end et Par af hvert Hundrede i den hele Klasse; men naar man stiller disse nogenlunde godt, da udøver det paa alle dem, der staae nedenfor, en saadan Tiltrækningskraft og gjør, at Folk søge saameget hellere til disse Stil-